

[Finansministeren.]

overhovedet dog kunne skabe vanskeligheder, såfremt serviceniveauet samtidig kræves opretholdt uændret, jfr. f. eks. således forhold som vagtordninger, faste åbningstider og stiv køreplan inden for visse statsvirksomheder samt inden for hospitalssektoren. Det er regeringens opfattelse, at der uden større gener for borgerne vil kunne ske en vis tilpasning af serviceniveauet, således at man herigennem vil kunne modvirke eventuelle personalemæssige konsekvenser af arbejdstidsforkortelsen på disse områder.

Af *Kristine Heltberg* (SF) til udenrigsministeren (13. september 1974):

„Agter ministeren i den nærmeste tid at give Sydvietsnams Provisoriske Revolutionsregerings informationskontor i Danmark en status svarende til den, det tilsvarende kontor har opnået i Sverige?“

(Spm. nr. 429).

Begrundelse.

Da det svenske udenrigsministerium for nylig har ophøjet Sydvietsnams Provisoriske Revolutionsregerings informationskontor i Sverige til en generaldelegation, og da der i Paris-aftalerne, således som de foreligger undertegnet af USA m. fl. regeringer, anerkendes to regeringer i Sydvietnam, forekommer tiden inde til at ændre den tilstand, at Danmark alene anerkender Saigon-styret. I betragtning af Sveriges skridt for nylig forekommer det at være i overensstemmelse med de nordiske samarbejdsstraditioner, at lignende skridt i hvert tilfælde er til overvejelse også i den danske regering.

Udenrigsminister *Guldbergs* svar (20. september 1974):

Sydvietsnams Provisoriske Revolutionsregerings (PRG)s informationskontor i Danmark blev oprettet i juli 1970 og har siden da udøvet sit virke her på samme grundlag, som gælder for anden privat virksomhed; dets ikke-danske medarbejdere har søgt og fået opholds- og arbejdstilladelse i justitsministeriet på sædvanlig vis.

Spørgsmålet om kontorets oprettelse blev i sin tid berørt under drøftelser i et af folketinget nedsat udvalg om eventuel anerkendelse af Nordvietnam, og den daværende

regering udtalte herunder, at man ikke havde nogen særlig interesse i, at der blev oprettet et sådant kontor, men på den anden side heller ikke havde noget herimod; endvidere fandt regeringen, at kontoret måtte være af privat karakter, og at der ikke ville blive tale om at tildele det nogen diplomatisk status eller anerkendelse.

Denne stillingtagen var naturligvis sammenhængende med regeringens holdning til selve anerkendelsesproblemet, der da også af spørgeren berøres i spørgsmålets begrundelse. I den anledning skal jeg henvise til mit svar på et spørgsmål fra hr. Gert Petersen under folketingets udenrigspolitiske debat den 21. marts 1974 samt til min besvarelse den 8. maj af folketingsmand Ib Nørlands spørgsmål i folketinget om anerkendelse af PRG. Det fremgår heraf, at regeringen ligesom sin forgænger følger en objektiv anerkendelsespolitik. Dette indebærer, således som jeg udtalte ved førstnævnte lejlighed, „at anerkendelse hviler på objektive og folkeretlige kriterier, som er, at vi kan anerkende en regering, som udøver en effektiv myndighed på et fast, afgrænset territorium, som den gør krav på at repræsentere. Dette må være betingelserne, og vi står meget fast på disse betingelser, fordi det er klart, at i det øjeblik vi af sympatieller antipatigrunde vil begynde at afvige fra dette, så kaster vi os ud i noget ganske uoverskueligt og svingende, som i det lange løb vil vise sig ikke at være en linie, vi kan holde fast på“.

Denne anerkendelsespolitik, der som nævnt også fulgtes af den forrige regering, giver ikke grundlag for anerkendelse af PRG. At PRG er medunderskriver af Paris-aftalerne, ændrer intet heri. Efter alle foreliggende oplysninger har PRG kun kontrol over en del af det samlede sydvietsnamsiske territorium, som den gør krav på at repræsentere. Yderligere er det område, inden for hvilket PRG rent faktisk udøver myndighed, langt fra fast og afgrænset.

I forbindelse med den svenske regerings beslutning i august i år om at ændre betegnelsen for det tidligere PRG-informationskontor i Sverige til en generaldelegation („Délégation générale du Gouvernement Revolutionnaire Provisoire de la République du Sud Vietnam en Suède“) har udenrigsminister Sven Andersson understreget,